

DSI-IV.7250.2727.2023

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 221 ze zm.), w zw. z art. 2 pkt 3, pkt 9b, pkt 9e, pkt 11f, pkt 12a oraz art. 3b, art. 3d, art. 3h, ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE], z siedzibą przy ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE]

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw, poprzez nieuznanie stanowiska, że Spółka [REDAKTOWANE] nie jest podmiotem zobowiązanym do wykonywania obowiązków wprowadzającego produkty opisanych w ww. wniosku.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 lipca 2023 r. (data wpływu: 6 lipca 2023 r.) [REDAKTOWANE], z siedzibą przy ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów nowelizacji ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (zwanej dalej „ustawą produktową”), z których wynikają obowiązki:

- 1) Związane z wprowadzaniem do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 1 i 2 sekcji I załącznika nr 9 z uwagi na wprowadzanie do obrotu produktów w opakowaniach pod marką własną oraz import i wewnątrzspółnotowe nabycie produktów;
- 2) Związane z wprowadzaniem do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 4 (wnioskodawca we wniosku błędnie wskazał pkt 5) sekcji I załącznika nr 9 z uwagi na wprowadzanie do obrotu produktów w postaci kubków na napoje oznaczonym własnym logo oraz wieczek.

Wniosek Strony dotyczył zarówno zaistniałego stanu faktycznego jak również zdarzeń przyszłych.

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku [REDAKTOWANE]

jest przedsiębiorcą, który:

- a) wprowadza do obrotu produkty pod marką własną, tj. produkty wytwarzane na zlecenie i sprzedawane wyłącznie w sklepach należących do sieci handlowej [REDAKTOWANE]. Wnioskodawca zleca innemu przedsiębiorcy wyprodukowanie produktów w opakowaniach pod marką własną w postaci np. cukierków i ciastek. Do wnioskodawcy dostarczane są produkty finalne, które następnie są dystrybuowane do spółek prowadzących sklepy pod szyldem Intermarche;
- b) dokonuje importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów, zarówno tych oznaczonych marką własną, jak i ogólnodostępnych. Produktami, które podlegają importowi lub wewnątrzwspólnotowemu nabyciu są m.in. produkty spożywcze znajdujące się w pojemnikach, np. pomidorki;
- c) zleca innemu podmiotowi wytworzenie kubków oznaczonych własnym logo oraz wieczek, które są przeznaczone do sprzedaży kawy na stacjach paliw [REDAKTOWANE].

Wnioskodawca w zakresie przypadku wymienionego w pkt. 1), przedstawił stanowisko, że biorąc pod uwagę powyższe, nie podlega obowiązkom nałożonym na podstawie regulacji zawartych w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, które są związane z wprowadzaniem do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 1) i 2) sekcji I załącznika nr 9 „ustawy produktowej”. Wnioskodawca powołał się na definicję *wprowadzającego opakowania* oraz definicję *wprowadzającego produkty w opakowaniach* zawarte odpowiednio w art. 8 pkt 22 oraz w art. 8 pkt 23 lit. a), ustawy z dnia 13 maja 2013 r., o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Następnie wnioskodawca odwołał się do definicji *produktu jednorazowego użycia z tworzywa sztucznego* oraz definicji *wprowadzenia do obrotu* znajdujących się odpowiednio w art. 2 pkt 9c lit. b), oraz w art. 2 pkt 12a ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Wskazano przy tym, że Wnioskodawca w swojej działalności obejmującej sprzedaż produktów dokonuje wprowadzenia do obrotu produktów końcowych, nie zaś samych produktów, o których mowa w pkt 1) i 2) sekcji I załącznika nr 9 do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Odnosząc się do przypadku wymienionego w pkt 2), Wnioskodawca przedstawił stanowisko, że nie podlega obowiązkom nałożonym na podstawie regulacji zawartych w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, które są związane z wprowadzaniem do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 4 (wnioskodawca błędnie wskazał pkt 5) sekcji I załącznika nr 9 „ustawy produktowej”.

Wnioskodawca uzasadniając swoje stanowisko powołał się na załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 października 2013 r. w sprawie przykładowego wykazu wyrobów, które uznaje się albo nie uznaje się za opakowanie. Jednocześnie powołano się na definicję *wprowadzającego opakowania* zawartą w art. 8 pkt 22 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Przywołane akty prawne nie mają zastosowania w rozstrzygnięciu obowiązków wynikających z ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz z opłacie produktowej. Wnioskodawca przywołał również treść art. 2 pkt 12a) ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, z którego wynika, iż za *wprowadzenie do obrotu* rozumie się pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Uzasadniono tym sposobem, że działalność polegająca na sprzedaży kawy w opakowaniu stanowiącym kubek, nie prowadzi do wprowadzenia do obrotu produktu w postaci kubka. Wprowadzenie zgodnie z powyższym nastąpiło według wnioskodawcy przez przedsiębiorcę, który wytworzył opakowanie.

Powyższe w ocenie Wnioskodawcy, oznacza, że firma ██████████ nie jest podmiotem zobowiązanym do wykonywania obowiązków wymienionych we wniosku. Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje.

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowiska Wnioskodawcy w pierwszej kolejności zdefiniowania wymagają następujące pojęcia:

1. *Przedsiębiorca* - w myśl art. 2 pkt 9b „ustawy produktowej”, za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1380/2013”, w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.
2. *Import produktów* – w myśl art. 2 pkt 3 „ustawy produktowej”, rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu.
3. *Wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów* – w myśl art. 2 pkt 11f „ustawy produktowej”, rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu.
4. *Wprowadzenie do obrotu* – zgodnie z art. 2 pkt 12a „ustawy produktowej”, rozumie się przez to pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

5. *Produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych* – w myśl art.2 pkt 9e „ustawy produktowej”, rozumie się przez to produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.
6. *Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania kosztów zbierania odpadów powstałych z tych produktów z publicznych systemów zbierania odpadów, w tym kosztów infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztów uprzątnięcia, transportu i przetwarzania tych odpadów* – do tych produktów zgodnie z załącznikiem 9 do „ustawy produktowej” zalicza się:
- a) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie – w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;
 - b) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;
 - c) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, z wyłączeniem szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;
 - d) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
 - e) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 8 pkt 15a lit. a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- Ponadto należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 3b ust. 1 i ust. 2 „ustawy produktowej”, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, będzie obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej „opłatą”. Do pobrania opłaty będzie również obowiązany przedsiębiorca pakujący i oferujący – za pomocą urządzenia vendingowego, w tym umieszczonego także w miejscach innych niż jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne – napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami.

W związku z powyższym zgodnie z art. 3h „ustawy produktowej” niniejszy przedsiębiorca zobowiązany będzie do prowadzenia w postaci papierowej albo elektronicznej, ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów, a także do przekazania pobranej opłaty marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce jej pobrania w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym opłata została pobrana (art. 3d „ustawy produktowej”).

Na szczególną uwagę zasługują zapisy *Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE.C.2021.216.1 z dnia 7 lipca 2021 r.)*. Niniejszy dokument określa kryteria pomocne m.in. w interpretacji czy pojemnik na żywność z tworzywa sztucznego wchodzi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy.

Pojemnik taki musi spełniać wszystkie trzy kryteria:

- 1) Kryterium: jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu albo na wynos:
 - Charakter produktów spożywczych znajdujących się w pojemniku na żywność: produkty spożywcze ogólnie nadające się do bezpośredniego spożycia to np. orzechy, kanapki, jogurty, sałatki i dania gotowane, owoce i warzywa.
 - Dołączenie lub przymocowanie do pojemnika na żywność jednorazowego użytku wykonanego z tworzyw sztucznych takich przedmiotów jak widelce, noże, łyżki i patyczki lub sosy. Brak takich przedmiotów nie powinien jednak sam w sobie wykluczać produktu z zakresu stosowania dyrektywy.
- 2) Kryterium: jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika:
 - Kształt pojemnika na żywność umożliwia lub ułatwia jedzenie znajdujących się w nim produktów spożywczych bezpośrednio z pojemnika, tj. wymaga tylko otworzenia.
- 3) Kryterium: jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie:
 - Produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożyć bez żadnego dalszego przygotowywania. Produkt spożywczy nie wymaga np. zamrażania, przyrządzenia, gotowania czy podgrzewania, w tym smażenia, grillowania, pieczenia, podgrzewania w kuchence mikrofalowej czy opiekania.
Na przykład mycia, obierania lub krojenia owoców i warzyw nie należy uznawać za przygotowanie, a zatem czynności te nie są wskazaniem do wyłączenia z zakresu stosowania dyrektywy, gdyż można je z łatwością wykonać w wersji na wynos.
 - Produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożywać bez dodatku przypraw lub sosów (chyba że są dołączone do produktu spożywczego), zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka np. przed spożyciem takiego produktu spożywczego, jak to ma miejsce w przypadku płatków zbożowych (o ile odmierzona porcja płatków nie jest sprzedawana razem z dodatkowym pojemnikiem zawierającym porcję mleka) czy zup w proszku.

Należy zauważyć, że pojemniki na żywność stosowane do przechowywania żywności spełniające wymogi określone w dyrektywie, które sprzedaje się puste i bez zamiaru napełnienia ich w punkcie sprzedaży, również są objęte zakresem stosowania dyrektywy.

Oprócz wymienionych trzech kryteriów stosowanych łącznie istnieje jeszcze kryterium określone w art. 12 dyrektywy związane z tendencją do pozostawiania pojemnika na żywność w miejscach do tego nieprzeznaczonych z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności. Przykłady niektórych rodzajów pojemników na żywność, które można uznać za objęte zakresem stosowania dyrektywy lub wyłączone z tego zakresu przedstawiono w tabeli 4-2 niniejszej dyrektywy. Zgodnie z tabelą takie opakowania jak pojemniki na żywność wykonane z tworzyw sztucznych zawierające deser, warzywa lub owoce, przekąski (orzeszki, krakersy) objęte są zakresem stosowania dyrektywy. Niniejsza dyrektywa precyzuje również zawitą definicję paczek i owijek. Zgodnie z jej zapisami, są to paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki. Aby zinterpretować i zastosować kryteria dla konkretnych produktów, jakimi są paczki i owijki (i umieszczona w nich żywność), które ujęto w załączniku, można zastosować następujące wskaźniki:

1) Kryterium: wykonane z elastycznych materiałów:

- Elastyczne opakowanie to takie opakowanie, którego kształt łatwo ulega zmianie, np. po dodaniu lub usunięciu produktów spożywczych, w przeciwieństwie do sztywnego opakowania, którego kształt po dodaniu lub usunięciu produktów spożywczych pozostaje niezmienny.
- Projekt opakowania wskazuje, że umieszczony w nim produkt spożywczy jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia po zakupie. Na przykład paczkę lub owijkę można łatwo otworzyć, np. rozrywając, przecinając, przekręcając lub rozciągając.

2) Kryterium: zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki:

- Charakter opakowanych produktów spożywczych: produkty spożywcze nadające się do bezpośredniego spożycia (np. cukierki, orzechy, batony czekoladowe, pomidorki koktajlowe, chrupki).
- Projekt paczki lub owijki umożliwia spożywanie bezpośrednio z paczki lub owijki.
- Dołączenie lub przymocowanie do paczki lub owijki jednorazowego użytku wykonanej z tworzyw sztucznych takich przedmiotów jak widelce, noże, łyżki i patyczki lub sosy. Brak takich przedmiotów nie powinien jednak sam w sobie wykluczać produktu z zakresu stosowania dyrektywy.
- Produkt spożywczy umieszczony w paczce lub owijce można spożyć bez jakiegokolwiek obróbki, takiej jak gotowanie, smażenie, grillowanie, pieczenie, przyrządzanie, podgrzewanie w kuchenke mikrofalowej, opiekanie, podgrzewanie lub zamrażanie. Nie ma wymogu dotyczącego dodawania przypraw lub sosów (chyba że są dołączone do produktu spożywczego), zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka przed spożyciem takiego produktu spożywczego, jak to ma miejsce np. w przypadku płatków zbożowych. Mycie, obieranie lub krojenia produktów spożywczych nie uznaje się za obróbkę, są one zatem objęte zakresem stosowania dyrektywy, gdyż czynności te można z łatwością wykonać w wersji na wynos.

Przykłady niektórych rodzajów paczek lub owijek, które można uznać za objęte zakresem stosowania dyrektywy lub wyłączone z tego zakresu przedstawiono w tabeli 4-3 niniejszej dyrektywy. Przykładowo, zgodnie z tabelą 4-3, paczka zawierająca wiele porcji żywności przeznaczonej do bezpośredniego spożycia z paczki, które nie są indywidualnie owinięte (np. wyroby piekarskie, herbatniki, cukierki, gumy do żucia, chrupki) oraz np. paczka pociętych liści sałaty, które nie wymagają żadnej dalszej obróbki są objęte stosowaniem dyrektywy, natomiast paczka zawierająca suche śniadaniowe przetwory zbożowe (np. płatki zbożowe) ze względu na fakt, iż zazwyczaj przed spożyciem i poza paczką dodawane jest mleko, nie jest ona objęta stosowaniem dyrektywy.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego, w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez ██████████, stwierdza co następuje.

Zgodnie z ww. definicją przedsiębiorcy, za podmiot podlegający przepisom ustawy opisanym w niniejszej decyzji należy uznać podmiot wprowadzający do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy. Wnioskujący w piśmie z dnia 4 lipca 2023 roku w sposób jasny wykazał, iż działalność będąca przedmiotem wniosku polega m.in. na zleceniu produkcji produktów jednorazowego użytku wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy, oznaczonych własnym znakiem handlowym (logo), stanowiących opakowania, w których następnie wprowadzane są produkty (m.in. cukierki, ciastka) oraz przeznaczone do sprzedaży napojów – kawy oraz dokonywaniu importu i wewnątrzspółnotowego nabycia produktów zarówno tych oznaczonych marką własną jak i ogólnodostępnych.

W myśl powyższego, w ocenie tutaj Organu, w odniesieniu do stanu faktycznego opisanego we wniosku należy uznać, iż podmiotem obowiązującym do wykonywania powołanych we wniosku obowiązków wynikających z nowelizacji ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej jest podmiot zlecający wykonanie usługi wyprodukowania produktów oznaczonych własnym logo, w postaci opakowań jednorazowego użytku, w których to napoje oraz produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia wprowadzane są na rynek przez ten podmiot.

Zgodnie z zapisami dyrektywy, powołane we wniosku wprowadzanie na rynek (w drodze importu lub wewnątrzspółnotowego nabycia) produktów spożywczych np. pomidorków zapakowanych w pojemniki wykonane z tworzywa sztucznego oraz wprowadzanie na rynek pod własną marką produktów spożywczych takich jak cukierków i ciastek kwalifikuje się do objęcia przepisami nowelizacji ustawy.

Ponadto należy zaznaczyć, iż w odniesieniu do produktów wymienionych w pkt 4) sekcji I załącznika nr 9 (kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka), które to zostały wymienione również w załączniku nr 6, zastosowanie będzie miał art. 3b, art. 3d oraz art. 3h „ustawy produktowej”, nakładający na przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane tego rodzaju produkty jednorazowego użytku, obowiązek pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach oraz przekazania jej na rachunek marszałka a także prowadzenia ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji.

Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy. Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji. Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej. Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania (art. 35 ust. 1 i ust. 2, ustawy - Prawo przedsiębiorców).

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutejszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Decyzja będzie podlegać wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli w tym czasie wszystkie Strony zrzekną się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 oraz ust. 8 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 80,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Małgorzata Knapczyk
Dyrektor
Departamentu Korzystania i Informacji o Środowisku